

Anteckningar från samtal med Lisbet Palme den 25 mars 1986
mellan kl 0930 - 1100

Lisbet berättar följande.

Ett par gånger om året brukade Olof och hon gå på bio. Det hände de något år inte gick på bio överhuvudtaget. Senare tid så har de varit på bio ett par gånger bl a har de sett Amadeus vid två tillfällen. Den aktuella veckan var de ute och åt på onsdagkvällen på en restaurang vid Kornhamnstorg. På torsdagen var de hemma. På fredagen pratade Lisbet med Mårten i telefon. Mårten var då hos Ingrid. Ungdomarna hade bestämt sig för att gå och se bröderna Mozart på Grand. Lisbet och Olof hade pratat om att gå på bio, men de hade inte bestämt sig vilken film de skulle se. När Lisbet talade med Mårten så lämnade man frågan om Lisbet och Olof skulle komma till samma film öppen. Lisbet och Olof bestämde sig mindre än en timme före biotid att gå på samma bio som Mårten och Ingrid. Ingen utomstående kan ha känt till att Lisbet och Olof skulle gå på Grand.

Till bion åkte de tunnelbana och steg av vid Rådmansgatan. Lisbet och Olof stod i biokön tillsammans med Kurt Lidgard och hans fru och med Göran Rosenberg och hans fru. Efter föreställningens slut pratade de med ungdomarna en stund ute på gatan. Mårten är en kvällsmänniska och ville gärna dricka te efter föreställningen, men det blev inte så. Lisbet och Olof bestämde sig för att promenera till bostaden.

Lisbet såg ingenting mystiskt efter bion ingen tilltalade dem heller. Hon begränsade medvetet synfältet när hon var ute och gick med Olof. Närmast för att alla ville titta på Olof och det kändes inte alltid angenämt.

De gick Sveavägen söderut på den västra sidan, samma sida som biografen. När de kom fram till Adolf Fredriks kyrkogata

gick de över Sveavägen för Lisbet ville titta i affären med indiska kläder. De sneddade över Sveavägen och gick bara under den senare delen av snedningen i övergångsstället. När de hade kommit över på motsatta sidan så gick de och tittade i några affärer. Ibland gick de var för sig, men när skottet small gick de arm i arm. När skottet smäller tror Lisbet att det är någon smällare som ungdomar håller på med eller något liknande. Hon vänder sig mot Olof för att kommentera det hela och märker då att hon tappat steget och faller ihop. Omedelbart därefter kommer det andra skottet. Hon känner en sveda längst ryggen.

Gärningsmannen har stirrande blick. Ljus blick. Kindknotorna är lika bulliga. Han har vit överläpp. Kort hals, uppdragna axlar, ett kompakt utseende. Han bär mörkblå jacka. Den är inte midjelång, inte heller väldigt lång. Han har mörka byxor. Det är inte jeans. När Lisbet ser honom går han ut till vänster snett fram mot det upplysta fönstret i affären i hörnan. Han blickar tillbaka som för att kontrollera om han lyckats och fortsätter in i gränden. Lisbet har sedan intrycket att han kan ha stått kvar inne i gränden en stund och stirrat tillbaka på henne. Lisbet känner inte till så mycket om vapen men hon tror att vapnet måste ha varit försett med ljuddämpare.

Lisbet har ständigt varit orolig för deras säkerhet men hon har aldrig sett några tecken på övervakning eller skuggning i någon form. Flera trubadurer som uppträtt i gamla stan har hon lagt märke till. Det gäller en trubadur med en mössa med guldrevär och en liten fransman med färgad hårtest. De har stått utanför porten på Västerlånggatan och spelat. Mannen med guldrevären lär vara kriminell. Också en irländare som kan bo på den röda pråmen nere vid Södermälarstrand har ofta varit och spelat på Västerlånggatan. Irländaren verkar lite psykiskt störd.

Vid ett tillfälle såg Lisbet två män utanför Västerlånggatan. En var stor och blond och den andra mindre. Hon vet inte när hon gjorde iakttagelsen. Det kan ha varit i början på veckan.

Finnen i skivaffären har drag av en mängd finnar som kommer på tillfälliga besök. Läkarmottagningen i huset är en svaghet ur säkerhetssynpunkt.

De har inte fått några mystiska telefonsamtal eller uppringningar när ingen talat i andra ändan. I alla fall inte mer än vad som normalt händer.

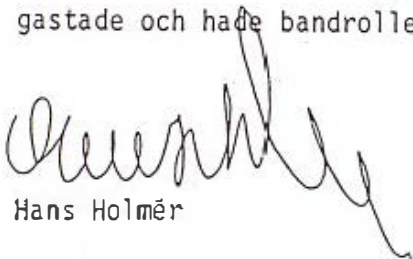
Lisbet sätter inte mannen som var uppe på hennes arbete i samband med mordet. Han verkade förvirrad. En av Lisbets arbetskamrater blev dock skärrad.

Bruno Kreisky har hittat spår efter övervakning som han sätter i samband med kroaterna.

Lisbet tror att det kan vara kroater, tyskar, israeler, sydafrikaner eller afrikaner som ligger bakom mordet. Knappast kurderna.

Olof förde ingen dagbok.

Vid obelisk i gamla stan stod personer från EAP när Lisbet och Olof gick till Alva Myrdals begravning i Storkyrkan. De gastade och hade bandroller.

Hans Holmér